

tering af dagrenovationen i Helsing Kommune. Det er selvfølgelig uacceptabelt, at det sker. Baggrunden herfor er, at visse af de offentlige organisationsaftaler samlet set har et højere omkostningsniveau end de tilsvarende private overenskomster, men den slags problemer kan overvindes ved, at udbyderne i udbudsmaterialet kræver, at de tilbudsgivende skal følge de på området gældende overenskomster. Kun herved sikrer vi, at udliciteringen sker på rimelige, ordentlige og anstændige vilkår.

Den danske redegørelse viser også, at meget få kommuner selv løser alle opgaver, og at det er de færreste kommuner, der selv deltager i udbudsrunder med kontroltilbud. Set fra et socialdemokratisk synspunkt er det vigtigt, at den udbydende virksomhed deltager med egne kontroltilbud. Herved får både medarbejderne og ledelsen i den statslige eller kommunale virksomhed mulighed for at vise, at de er lige så gode eller bedre end de private virksomheder, og heldigvis lykkes det jo ofte.

Også tilbud fra andre kommuner efter den af de borgerlige partier så forkætrede lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver fra andre offentlige myndigheder er et ganske væsentligt bidrag til at få kontroltilbud, der sikrer, at prisen for de pågældende ydelser ikke blive pustet fuldstændig urimeligt op. De private virksomheder bliver afskåret fra at score en urimelig høj profit på den offentlige sektor, og netop i spørgsmålet om kontroltilbud er der brug for nytænkning. Når en privat virksomhed som Falck har så godt som monopol på ambulancekørslen og samtidig giver et forbavsende stort overskud, er det egentlig en ganske god indikation på, at der er behov for øget konkurrence, og efter vores opfattelse må det gerne ske ved, at nogle af amterne etablerer sig med deres egen ambulancedrift.

Vores erfaringer viser også, at ledelsen og de ansatte er ganske gode til at finde på nye og mere rationelle måder at løse opgaverne på, når de får en tilskyndelse hertil, og denne tilskyndelse behøver ikke være et pres for alternativer til udbud og udlicitering, selv om det selvfølgelig også er set.

Jeg vil godt nævne, at private firmaer har vundet en licitation, men bagefter har måttet opgive at udføre opgaven. Det kan være et tegn på, at man f.eks. har valgt at underbyde for at komme ind på det offentlige marked. Det drejer sig f.eks. om kostforplejningen på Rigshospitalet, som Scandinavian Service Partner vandt i

1993; men kort inde i licitationsperioden måtte de opsiges kontrakten, og servicen måtte gå tilbage til statslig drift. I den kommunale sektor er udliciteringen af madleverancen til de ældre i Lyngby-Tårnbæk Kommune et godt eksempel. Her blev leverancen vundet af ISS, og gode arbejdsvilkår og efterfølgende kontrol af kvaliteten var en betydelig del af aftalen og var med til at foranledige, at Socialdemokratiet stemte for udliciteringen. Men hvad skete der så? ISS kunne ikke løse opgaven. Både konsulentfirmaet, der skulle kontrollere ISS, og de ældre vendte fingeren nedad, og i september sidste år opsagde ISS kontrakten.

Endelig skal det nævnes, at udbudsprocessen ofte kan være dårlig i sig selv, især fordi der arbejdes med uklare kravspecifikationer, og fordi der er tale om rene måleproblemer, for så vidt angår kvaliteten af den service, der ydes. Med i billedet hører selvfølgelig også, at udlicitering måske endda sker i forbindelse med et politisk skalkeskjul for en sænkning af serviceniveauet.

Lad mig til slut slå følgende fast fra Socialdemokratiets side: I henhold til statens udliciteringscirkulære skal statslige opgaver, som kan udføres af eksterne leverandører, med passende mellemrum underkastes en udbudsrunde.

Der er altså ingen grund til at ændre disse regler.

Og ser vi på det kommunale område, så er afgørelsen om, i hvilket omfang der skal udliciteres, kommunalbestyrelsens, og Socialdemokratiet ønsker ikke at ændre det kommunale selvstyre. Vi finder derfor ikke, at der er nogen som helst grund til at ændre reglerne for det kommunale område.

Sammenfattende finder vi, at regeringen bør besvare den rejste forespørgsel med intet.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Indenrigsministeren kom med nogle ganske gode udtalelser. Hun sagde, at spørgsmålet for hende var, hvad der kan udliciteres, og hvordan det kan gøres, og at hvad der udliciteres, er og bliver en lokal beslutning. Men det sidste er nu ikke helt rigtigt. Konkurrencerådet afgør jo i høj grad, om der skal udliciteres, hvilket vi har oplevet i flere kommuner i forbindelse med handicaphjælpemiddelområdet. Konkurrencerådet har for et år siden meddelt ministeriet, ministeren og regeringen, at regelsættet er uklart, fordi der er sammenstød mellem udbudsdirektivet og hjælpemiddeldirektivet.